

NẾU KHÔNG NÊN NHƯ TRÉ THƠ THÌ SẼ CHẴNG ĐƯỢC VÀO NƯỚC TRỜI!

... Tại Pháp vào năm 1977, đĩa hát *"Lời Người Nữ"* của nữ nhạc sĩ kiêm ca sĩ Mannick, là đĩa hát bán chạy nhất trong năm, với 150 ngàn ấn bản. 12 năm sau - 1989 - bà nhận Giải thưởng của Hàn Lâm Viện Pháp về Đĩa Nhạc và năm 1990, nhận Giải SACEM về các bài hát cho thiếu nhi. Vì không thích bị giới truyền thông lèo lái, bà thường rảo quanh các đường phố để hát cho quần chúng nghe các bản nhạc của mình. Bà hát với trọn tâm tình và nghệ thuật. Bà cũng đến Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ Đức để trình diễn cho các tín hữu hành hương nghe các bài hát do chính bà biên soạn.

Ngay từ thời thơ trẻ, **Marie-Annick Rétif** - tức Mannick - đã yêu thích ca hát. Người thân trong gia đình thường đặt bé đứng trên ghế để hát cho mọi người nghe. Mannick là con đầu lòng trong gia đình có 7 anh chị em. Khi lớn hơn một chút, cô bé thường vừa rửa chén đĩa vừa ngâm nga hát. Năm lên 15 tuổi, lúc đã biết đánh đàn ghi-ta, Mannick bắt đầu viết nhạc cho các bài thơ do

chính cô sáng tác. Cô muốn nói cho người khác nghe tư tưởng cùng tâm tình của cô qua lời ca ý nhạc ..

Xin nhường lời cho bà Mannick nói về kinh nghiệm viết lời rồi phổ thành nhạc và hát lên các bản nhạc của mình.

Trường hợp của tôi có thể nói là duy nhất. Trong cuộc đời, tôi có cơ may gặp những người viết nhạc thánh, tức nhạc dùng trong Phụng Vụ Công Giáo. Tôi là tín hữu Công Giáo và đây là yếu tố rất quan trọng trong cuộc đời một nữ ca sĩ kiêm nhạc sĩ. Chính trong tâm tình và niềm tin của một tín hữu Công Giáo mà tôi viết các bài ca dành cho thiếu nhi. Rồi tôi hát các bài ca này nơi các trường học và trong các buổi trình diễn.

Tôi thường lấy hứng từ sự sống, từ các biến cố trong cuộc đời, từ những người tôi gặp và từ cuộc sống hàng ngày. Tôi cũng viết về sự cô đơn, về tình yêu, về niềm vui, về nỗi khổ, về những đổ vỡ và về những vấn đề trầm trọng. Tôi cũng viết rất nhiều về các thiếu nhi, chẳng hạn như sáng tác của tôi về "lời ru cho một hài nhi sắp sinh ra", nhấn mạnh đến thiên chức làm mẹ của phụ nữ.

Tôi viết rất nhiều về nữ giới, đặc biệt trong sưu tập và đĩa nhạc *"Lời Người Nữ"*. Nhiều người cho rằng tôi có đây nữ tính. Đúng thế. Tôi hãnh diện sinh ra làm người nữ. Tôi cũng nói đến vấn đề giải phóng phụ nữ, nhưng không có khuynh hướng đấu tranh quá khích. Tôi ý thức rõ sự khác biệt nam nữ và muốn diễn tả sự khác biệt này. Tôi không có ý trả thù nam giới, nhưng muốn nói lên một số vấn đề không ổn, có tính chất bất công. Thế thôi. Và tôi nói lên các vấn đề, các tư tưởng, tâm tình của tôi bằng lời ca tiếng nhạc, do chính tôi sáng tác.

Cứ sau mỗi lần trình diễn, có người đến gặp tôi và ca ngợi sự thành công của tôi. Có người bày tỏ lòng ghi ơn vì tôi đã làm thay đổi cuộc sống của họ. Đối với tôi, những tiếp xúc trực tiếp với quần chúng thật quan trọng. Nếu tôi có thể làm cho một người nào đó vui tươi hơn, hạnh phúc hơn thì tôi cũng cảm nghiệm được niềm vui và hạnh phúc nữa.

Trong các bài ca của tôi, luôn nhấn mạnh đến khía cạnh tích cực. Tôi luôn nhìn cuộc đời với đôi mắt lạc quan. Khi tôi sáng tác những bản nhạc như: "Đừng phạm đến thiếu nhi" hoặc "Mẹ nào con nấy", tôi luôn nhắm đến việc cổ vũ sự tôn trọng và yêu mến các thiếu nhi. Dĩ nhiên tôi lấy hứng từ các dữ kiện thời sự liên quan đến thiếu nhi. Chẳng hạn như những biến cố đau thương xảy ra tại Rwanda, Bosni và tại thành phố Oklahoma bên Hoa Kỳ. Đó là những cuộc tàn sát thiếu nhi. Tôi chỉ muốn gào to, thức tỉnh lương tâm mọi người về vấn đề yêu thương và bảo vệ trẻ em. Có lần, sau buổi trình diễn các bài hát về thiếu nhi, một phụ nữ đến gặp tôi và nói:

- Bà nên viết về nạn các trẻ em mãi dâm tại Thái Lan.

Câu nói của nữ khán thính giả gieo vào lòng tôi những tâm tình và ý nghĩ đau thương. Và tôi đã viết

những bài ca về số phận của các em bé này. Khi một biến cố gây xúc động mạnh nơi tôi, tức khắc tôi tìm được ngay nguồn cảm hứng và diễn tả ra bằng lời ca tiếng hát của chính tôi..

... Đức Chúa GIÊSU gọi một em nhỏ đến đặt vào giữa các môn đệ và bảo: "Thầy bảo thật anh em: nếu anh em không hoán cải mà nên như trẻ thơ, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời. Vậy ai tự hạ coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời. Còn ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy. Nhưng ai làm cố cho một trong những kẻ bé mọn đang tin Thầy đây phải sa ngã, thì thà treo cối đá lớn vào cổ nó mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn. Khôn cho thế gian, vì làm cố cho người ta sa ngã. Tất nhiên phải có những cố gây sa ngã, nhưng khôn cho kẻ làm cố cho người ta sa ngã" (Matthêu 18,2-7).

("Lourdes Magazine", n.60, Marzo+Aprile/1997, trang 42-43)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt